

РЕШЕНИЕ

№ 3950

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 05.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **2998** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/

Образувано е по жалба на „УПХ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК],седалище и адрес на управление: [населено място], р.н „Л.“, [улица], срещу Решение № ПИ-84/14.03.2023г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение негова жалба с вх.№ 53-06-2184/28.02.2023 по регистъра на ТД на НАП С. срещу разпореждане изх. № С230022-125-0058248/22.02.2023г. на С. Д. – главен публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП –С., за разпределение на суми по изпълнително дело №[ЕИК]/2022 по описа на ТД на НАП – С..

Жалбата е срока по чл.268 ал.1 от ДОПК, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт.

Твърди се,че паричните средства включени в сметката за разпределение представляват подпомагане по ЗПЗП, представляват целеви средства и са несеквестируеми,респ. не могат да служат за погасяване на публични задължения и да бъдат обект на принудително изпълнение.

Позовава се на нормата на чл.96 ал.1 и ал.2 от ЗДБ на Република България за 2022г.вр. пар.1 т.1 от ЗПЗП с което обосновава извода, че средствата от фондовете на ЕС за публични средства, обхващат държавните субсидии на земеделските производители и не могат да се ползват за погасяване на публични задължения. Нещо повече – твърди, че използването на целевите средства отпуснати от ДФЗ по СЕПП подлежи на контрол а установяването,че не се използвани по предназначение би

довело както до връщането им в европейския бюджет, така и до финансови корекции и санкции на земеделския производител и на държавата, тъй като използването по различно предназначение е по волята на нейните органи.

Иска отмяната на акта.

Ответната страна не изразява писмено становище по депозираната жалба.

Между страните не е налице спор по фактите, които в относимата си част по делото се изразяват в следното:

Срещу жалбоподателя е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2015 по описа на ТД на НАП – С. за събиране на установени и изискуеми публични вземания произтичащи от данък върху доходите на физическите лица, задължителни осигурителни вноски, ЗО,ЗДДС за периода м.10.2021г. до м.11.2022г. и данък по ЗКПО за периода 01.01.2021г. – 31.12.2021г.

С цел обезпечаване изискуемите задължения публичен изпълнител С. Д. при ТД на НАП – С. е издала Постановление за налагане обезпечителни мелки изх. № С220022-022-0053711/05.08.2022г. и Постановление с изх. № С220022-022-0088731/06.12.2022г. с което са наложени запори върху постъпващи и налични суми, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на суми предоставени за доверително управление върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на услуги, належащи се в Уникредит Булбанк АД.

С разпореждане от 15.02.2023 публичният изпълнител е разпоредил на търговската банка да преведе наличната сума към НАП. Във връзка с постъпилата сума и с разпореждане № С230022-125-0058248 от 22.02.2023г. публичният изпълнител е разпоредил разпределение на средства в размер на 16 943,38лв постъпили по сметката на изпълнителното производство в НАП.

На тази база и по повод административното обжалване на разпореждане изх. № С230022-125-0058248/22.02.2023г. на С. Д. – главен публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С., за разпределение на суми по изпълнително дело №[ЕИК]/2022 по описа на ТД на НАП – С., директора на ТД на НАП С. е приел, че действията на публичният изпълнител са законосъобразни, а средствата получени от земеделски субсидии представляват секвестрируемо имущество, тъй като не е налице изрична норма от националното или съюзното право, която да изключва секвестрируемостта им.

С оглед очертанятия предмет на спора, твърденията на страните и предмета на служебна проверка, съдът съобрази:

Обжалваното Решение е постановено от компетентен административен орган по чл. 267, ал. 1 ДОПК, в срока по чл. 267, ал. 2 ДОПК и при спазване на производствените правила. При постановяване на същото са изложени мотиви от фактическа и правна страна. Разпореждането за разпределение също е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител, в кръга на правомощията му по чл. 12, ал. 4, т. 1, чл. 226, ал. 1 и чл. 217, ал. 1 и ал. 2 ДОПК, в съответствие с изискванията за форма и съдържание и при спазване на производствените правила.

Решаващ за изхода от спора е въпросът подлежат ли на публично изпълнение средствата, получавани под форма на субсидии от лице, имащо качеството земеделски производител“, тъй като както качеството на лицето, така и произхода и характера на средствата също се явяват безспорни между страните.

Съгласно чл.44 т. 1. от Регламент (ЕС) 2021/2116 на Европейския парламент и

на Съвета от 2 декември 2021 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1306/2013, освен ако в правото на Съюза изрично е предвидено друго, държавите членки гарантират, че плащанията на бенефициерите по предвиденото в настоящия регламент финансиране се извършват в пълен размер. Разпоредбата е идентична и заменя нормата на чл.11 от Регламент № 1306/2013.

По силата на съображение 26 от преамбюла на Регламента, Държавите членки следва да гарантират, че подпомагането от Съюза се изплаща на бенефициерите навреме, за да могат бенефициерите да го използват ефикасно. Неспазването от държавите членки на крайните срокове за плащане, установени в правото на Съюза, може да създаде сериозни затруднения за бенефициерите и да изложи на риск годишното разпределение на бюджета на Съюза.

Текста на съображение 36 от преамбюла на Регламента предвижда, че националните компетентни органи следва да извършват предвидените в правото на Съюза плащания по ОСП към бенефициерите в пълен размер.

Съгласно съображение 49 от преамбюла на Регламента В съответствие с Финансовия регламент, Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета и Регламенти (ЕО, Евратом) № 2988/95, (Евратом, ЕО) № 2185/96 и (ЕС) 2017/1939 на Съвета финансовите интереси на Съюза трябва да се защитават посредством пропорционални мерки, включително мерки, свързани с предотвратяване, разкриване, коригиране и разследване на нередности, включително измами, възстановяване на изгубени, недължимо платени или неправилно използвани средства и, когато е целесъобразно, налагане на административни санкции

Съгласно чл.2 б.“а“ от Регламента „нередност“ означава нередност по смисъла на член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95. Така „Нередност“ означава всяко нарушение на разпоредба на правото на Общността, в резултат на действие или бездействие от икономически оператор, което е имало или би имало за резултат нарушаването на общия бюджет на Общностите или на бюджетите, управлявани от тях, или посредством намаляването или загубата на приходи, произтичащи от собствени ресурси, които се събират направо от името на Общностите или посредством извършването на неоправдан разход.

В преамбюла на Регламент 2988/95/ЕВРОАТОМ/ изрично е посочено сред целите на регламента, че „като има предвид, че мерките и санкциите, предвидени в преследването на целите на общата селскостопанска политика, представляват неразделна част от системите на помощта; като има предвид, че те преследват свои собствени цели, които не засягат оценката на поведението на икономическите оператори, от компетентните органи на държавите членки от гледна точка на наказателното право; като има предвид, че тяхната ефективност трябва да се осигури от незабавното действие на правилата на Общността и посредством пълното прилагане на мерките на общността като цяло, при което приемането на превантивни мерки не е довело до постигането на тази цел“ и „като има предвид, че правото на Общността възлага на Комисията на държавите-членки задължението да проверяват дали средствата от бюджета на Общността се използват в съответствие с целта, за която са отпуснати; като има предвид, че съществува необходимост от общи правила, за да допълнят съществуващите разпоредби“...

На тази база недвусмислено се налага извода, че всяко отпуснато целево плащане на земеделски стопанин в съответствие със секторното законодателство следва да се

използва за целите за които е отпуснато. Че всяко използване за различна цел е в нарушение на финансовите интереси на съюза. Че всяко нарушение на финансовите интереси на съюза поражда съответните задължения за възстановяване на нередността от страна на ДЧ към ЕК, като въвежда задължение по отношение на компетентните органи на ДЧ да следят и установяват случаи на нередности. Както посоченият Регламент 2899/95, така и Регламент 2021/2116 предвиждат въвеждането на проверки, мерки и санкции за осигуряването на правилното прилагане на правото на съюза.

В тази връзка съдът счита, че разходването на субсидии, получени от земеделски стопанин по начин и за цели, различни от тази за която са отпуснати, представлява нередност водеща до нарушение на финансовите интереси на съюза. Макар земеделските субсидии да не са изрично изключени от кръга секвестрируеми доходи по смисъла на чл.213 ДОПК, то същите са изключени по силата на съюзното право и не могат да бъдат обект на принудително изпълнение за погасяване на задължения,различни от тези свързани със секторното селскостопанско законодателство на съюза.

Съгласно чл. 17а от ЗПЗП предоставените средства са публични финансови средства. Същите са и част от структурата на държавният бюджет по силата на чл. 42 и чл. 43 от Закона за публичните финанси.

В унисон с изложеното, Закона за държавния бюджет за 2022 г., в своят чл. 100, ал. 1 е предвижда, че целево предоставяните средства от държавния бюджет на нефинансовите предприятия за субсидии, компенсация и капиталови трансфери за възложени от държавата дейности и услуги не могат да се използват за обезпечения, при което съгласно ал. 2 средствата по ал. 1 не могат да се използват и за принудително погасяване на публични и частни държавни вземания, както и на вземания на трети лица.

Ето защо и след като е налице целево финансиране чрез което е недопустимо реализиране на цели, различни от тези, въплатени в нормативните актове по приложение на селскостопанската политика на ЕС, като за бенефициерите на субсидия от съюзните фондове в областта е предвидено категорично правото да получат цялата отпусната безвъзмездна помощ, се налага изводът, че посочените средства не могат да бъдат изплащани на лице, различно от бенефициера и да имат различно предназначение от това, за което са отпуснати.

От изложеното следва, че е въведено допълнително основание за несеквестрируемост на средствата от субсидии, извън нормата на чл. 213 от ДОПК, цитирана от решаващия орган. Визираните парични средства са целеви и са предназначени за подпомагане на земеделските производители съгласно чл. 4, ал. 3 и чл. 20 от Конституцията на Република България, и след като тези средства се предоставят в публичен интерес, то същите не могат да бъдат обект на индивидуално принудително изпълнение.

В тази връзка оспореното Решение № ПИ-84/14.03.2023г. на директора на ТД на НАП – С., както и разпореждане изх. № С230022-125-0058248/22.02.2023г. на С. Д. – главен публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП –С., за разпределение на суми по изпълнително дело №[ЕИК]/2022 по описа на ТД на НАП – С., следва да бъдат отменени.

При този изход от спора и с оглед заявената от жалоподателя претенция за присъждане на съдебно-деловодни разноски в размер на 50лв.,заплатена държавна такса за образуване настоящото производство, съдът счита, че на основание чл. 161,

ал. 1 от ДОПК същите следва да бъдат вменени в тежест на ответника.
Водим от изложеното и на основание чл. 268 от ДОПК, Административен Съд
С.-град, 74 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ-84/14.03.2023г. на директора на ТД на НАП – С..

ОТМЕНЯ Разпореждане изх. № С230022-125-0058248/22.02.2023г. на С. Д. –
главен публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП–С., за
разпределение на суми по изпълнително дело №[ЕИК]/2022 по описа на ТД на НАП –
С.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „УПХ“ ЕООД,
ЕИК[ЕИК],седалище и адрес на управление: [населено място], р.н „Л.“, [улица]
сумата от 50/петдесет/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: